

Книга Даниїла - Номер сорок п'ять

Символічне перетворення: розкриття таємниці «Щоденного» у Книзі Даниїла

Jeff Pippenger
2024-01-09

«Щоденне» у книзі Даниїла було визнане Вільямом Міллером символом язичницького Риму або язичництва, але в останні дні воно є символом відкидання основоположних істин Вільяма Міллера. Воно означає кінець повстання, що почалося 1863 року, з відкиданням розуміння Міллера щодо Мойсеевих «семи часів» у двадцять шостому розділі книги Левіт. Коли адвентизм відкинув правильне ототожнення «щоденного» з язичництвом, він перетворив символ Сатани на символ Христа. Ісая вказує, що ця справа була перевертанням усього з ніг на голову. Відкидання «щоденного» було закріплено у 1930-х роках (третє покоління адвентизму), але це було предметом суперечки з 1901 року (друге покоління адвентизму). Як і в стародавньому Ізраїлі, поступове відкидання істини привело до прийняття помилки, що містила елементи непростимого гріха.

Непростимий гріх для причіпливих юдеїв полягав у тому, що вони назвали діла, які зробив Христос, ділами Сатани. Стародавній Ізраїль є головним символом сучасного Ізраїлю, і сучасний Ізраїль зробив те саме, тільки навпаки. Вони взяли діла Сатани (язичництво) і приписали ці діла Христу. Бунт стародавнього Ізраїлю включає їхній вибір Сатани своїм царем.

Коли Пилат почув те слово, він вивів Ісуса назовні й сів на судилищі на місці, що зветься Моцений Майдан, а єврейською — Гаввата. Було ж приготування Пасхи, і близько шостої години; і каже юдеям: Ось ваш Цар! Та вони закричали: Геть Його, геть Його, розіпни Його. Пилат каже їм: Чи мені розіп'яти вашого Царя? Первосвященики відповіли: Ми не маємо царя, тільки кесаря. Тоді він видав Його їм, щоб розіп'яли. І вони взяли Ісуса й повели Його. Івана 19:13–16.

Пилат був представником язичницького Риму, і Сестра Вайт зазначає, що дракон, якого вигнали з неба в дванадцятому розділі Об'явлення, — це сатана, але у другорядному значенні дракон — це також язичницький Рим. Отже, символом дракона є «щоденне». Завершення бунту давнього Ізраїлю, коли вони публічно проголосили: «Немає в нас царя, крім Кесаря», означало їхню публічну заяву, що вони були підданими свого царя, а їхнім царем був сатана. Той бунт проти Бога як Царя розпочався за днів пророка Самуїла, коли вони відкинули Бога як свого Царя і зажадали, щоб їм дали людського царя, аби бути як інші народи.

Тоді всі старійшини Ізраїля зібралися разом і прийшли до Самуїла в Раму, і сказали йому: Ось, ти вже старий, а твої сини не ходять твоїми дорогами; тож постав нам царя, щоб судив нас, як у всіх народів. Але це не сподобалося Самуїлові, коли вони сказали: Дай нам царя, щоб судив нас. І Самуїл молився до Господа. І Господь сказав Самуїлові:

Послухай голосу народу в усьому, що вони кажуть тобі, бо не тебе вони відкинули, а Мене відкинули, щоб Я не царював над ними. Згідно з усіма їхніми вчинками від того дня, як Я вивів їх із Єгипту, і аж до цього дня — як вони залишали Мене й служили іншим богам, — так чинять вони і з тобою. 1 Самуїлова 8:4-8.

Стародавній Ізраїль ніколи не визнавав, що відкинув Бога, ані того, що їхнє прагнення до земного царя призведе до того, що вони розіпнуть Месію і оберуть Сатану своїм царем. Їхній бунт був прихований від їхніх очей їхніми власними самоправедними уявленнями про те, що, попри те, що вони відкинули Бога, вони все ще були обраним народом, адже, міркували вони, Бог і далі підтримував святе пророче служіння, навіть після Самуїла.

Вони неправильно тлумачили пророче служіння пророків, вважаючи, що присутність Божих пророків доводить, що вони були Божим обраним народом. Вони не бачили, що були далеко від Бога, а пророки намагалися повернути їх до Бога, бо тлумачили діяльність пророків як доказ Божого керівництва. І це попри їхнє тривале відкидання всіх послань пророків, надісланих їм. Та сама омана охопила адвентизм у 1863 році.

Адвентизм відкинув рух, який було об'єднано завдяки служінню Вільяма Міллера, і вирішив стати юридично зареєстрованою церквою того самого року, в який вони відкинули Мойсееве послання про «сім разів», як його передав Ілля (Вільям Міллер). Того ж року вони створили підроблену пророчу схему, яку вже не можна було читати і яка вже не могла «говорити» відповідно до Авакума 2:3, бо для її пояснення потрібен був роздатковий матеріал. Схеми Авакума можна було читати такими, якими вони були, і тому вони могли «говорити».

Адвентизм відмовився від будь-якого самоаналізу щодо вибору, який вони зробили 1863 року, адже, зрештою, серед них була пророчиця, що доводило, ніби вони є народом-залишком, окресленим у книзі Об'явлення, який має Дух пророцтва. Вони виявили той самий дух і ставлення, що й давній Ізраїль, а відступництво, яке почалося з відкинення першої коштовності, відкритої Міллером, зрештою привело до того, що вони відкинули і міллерівське ототожнення коштовності «щоденного».

Сучасний Ізраїль відкинув тлумачення Міллера «the daily» як символу язичницького Риму, який, у свою чергу, є символом Сатани, і заявив, що «the daily» є символом Христа. Іншими словами, сучасний Ізраїль вирішив прийняти сатанинський символ як символ Христа. Так само як давній Ізраїль проголосив, що не має іншого царя, крім Цезаря, представника язичницького Риму, який є символом Сатани.

З огляду на пророче застосування, цей вибір означав, що сучасному Ізраїлю доведеться переосмислити сьомий, восьмий і дев'ятий розділи книги Даниїла, які якраз і представлені річкою Улай і становили зростання знання в історії міллеритів. Їм довелося б змінити ті розділи, адже восьмий розділ безпосередньо посилається на «щоденне» тричі.

Змушені історією, яка зняла печатку із видіння біля ріки Улаю, міллеріти не бачили жодних інших земних царств до повернення Христа та встановлення Його вічного царства, як це

зображено в другому розділі книги Даниїла. Тому вони розглядали четверте царство Риму як одне царство з двома аспектами. Ці два аспекти були безпосередньо представлені в сьомому та восьмому розділах книги Даниїла. Даниїл вказує, що видіння, яке він отримав у восьмому розділі, слід розуміти у зв'язку з видінням сьомого розділу.

У третьому році царювання царя Валтасара видіння з'явилося мені, мені, Даниїлові, після того, що з'явилося мені спочатку. Даниїла 8:1.

Видіння, «яке з'явилося» Даниїлові «спочатку», було видінням сьомого розділу.

У першому році Валтасара, царя Вавилонського, Даниїл мав сон і видіння своєї голови на своєму ложі; тоді він записав сон і виклав короткий зміст справ. Даниїла 7:1.

Два видіння відображають два аспекти царств біблійного пророцтва, які вперше були представлені у другому розділі книги Даниїла. Чотири царства — Вавилон, Мідоперсія, Греція та Рим — були повторені в сьомому розділі, а потім знову у восьмому, але з розрізненням між політичними елементами чотирьох царств і релігійними елементами чотирьох царств. У сьомому розділі книги Даниїла царства представлені хижими звірами, а у восьмому — тваринами святилища. Даниїл бажав зрозуміти видіння сьомого розділу, і Гавриїл прийшов до нього, щоб пояснити.

Я, Даниїл, засмутився духом у моєму нутрі, і видіння моєї голови тривожили мене. Я підійшов до одного з тих, що стояли поруч, і запитав його про істину всього цього. І він розповів мені й дав знати тлумачення цих речей. Ці великі звіри, яких є чотири, — це чотири царі, що постануть із землі. А святі Всевишнього приймуть царство і посядуть царство навіки, аж навіки віків. Даниїл 7:15–18.

Даниїлові було повідомлено, що чотири звіри — це чотири земні царства, які існуватимуть, доки не буде встановлено вічне Боже царство, відповідно до другого розділу книги Даниїла. Мали бути чотири земні царства, що передували приходу вічного Божого царства, яке в другому розділі символізоване каменем, висіченим із гори, який наповнив усю землю.

Сестра Вайт вивела міллеритське розуміння тих чотирьох царств далеко за межі міллеритського тлумачення, коли вона розглянула звіра із землі з тринадцятого розділу Об'явлення.

У цей момент вводиться ще один символ. Пророк каже: «І я побачив іншого звіра, що виходив із землі; і мав він два роги, як у ягняти». Вірш 11. І вигляд цього звіра, і спосіб його появи вказують на те, що держава, яку він представляє, відрізняється від тих, що представлені попередніми символами. Великі царства, що правили світом, були показані пророку Даниїлові як хижі звіри, які піднімалися, коли «чотири вітри небесні боролися на великому морі». Даниїл 7:2. У сімнадцятому розділі Об'явлення ангел пояснив, що води означають «людей, і натовпи, і народи, і язики». Об'явлення 17:15. Вітри є символом боротьби. Чотири вітри небесні, що боролися на великому морі, символізують жахливі сцени завоювань і революцій, завдяки яким царства здобували владу. Велика боротьба, 439.

Звірі є символами завоювань, які були здійснені, коли царства приходили до влади. Хижий звір пророко представляє політичну, економічну та військову силу царства. Ті самі царства, представлені у другому й сьомому розділах книги Даниїла, представлені також і у восьмому розділі, але там усі вони пов'язані з елементами, що походять зі святилища Божого, і таким чином вони представляють релігійний елемент царств, бо всі вони були союзом церкви й держави.

У третьому році царювання царя Валтасара з'явилося мені видіння, мені, Даниїлові, після того, що з'явилося мені спочатку. І я бачив у видінні; і сталося, коли я бачив, що я був у Шушані, у палаці, що в провінції Елам; і я бачив у видінні, що був біля річки Улай. Тоді я звів очі й побачив, і ось: перед річкою стояв баран, що мав два роги; і два роги були високі, але один був вищий за другий, і вищий виріс останнім. Я бачив, як баран бодав на захід, і на північ, і на південь, так що жоден звір не міг устояти перед ним, і не було нікого, хто міг би врятувати з його руки; а він робив, як хотів, і звеличився. І коли я роздумував, ось козел прийшов із заходу по поверхні всієї землі і не торкався землі; і в козла був помітний ріг між очима. І він підійшов до барана, що мав два роги, якого я бачив перед річкою, і кинувся на нього в запалі своєї сили. І я бачив, як він наблизився до барана, і розпалився гнівом проти нього, і вдарив барана та зламав його обидва роги; і не було в барана сили встояти перед ним, але він повалив його на землю й потоптав його; і не було нікого, хто міг би врятувати барана з його руки. Тому козел дуже звеличився; а коли він зміцнів, великий ріг зламався, і замість нього вирости чотири помітні роги до чотирьох вітрів небесних. Даниїла 8:1–8.

Восьмий розділ починається з того, що Даниїл стверджує, що він тоді жив у часи першого царства біблійного пророцтва (Вавилон), але його видіння не ідентифікує жодного символу, який мав би представляти Вавилон, бо воно починається з барана, що представляв друге земне царство — Мідо-Персію. Відсутність символу Вавилон є умисною, адже однією з його основних ознак є те, що він означає царство, яке усунуто, а згодом відновлене, як це показано «сімома часами» Навуходоносора, коли він жив як звір. Під час тих «семи часів» представлено складник духовного Вавилон (папство), бо папство — це царство, яке забуто протягом сімдесяти символічних років, упродовж яких воно мало смертельну рану. Той факт, що Даниїл зазначає, що отримує видіння «у третій рік царювання царя Валтасара», визначає Вавилон як царство, що передує другому царству — Мідо-Персії, але підкреслює Вавилон як приховане, або забуто царство, яке протягом днів одного царя лишається забутим.

Звірі восьмого розділу — не хижий звір; це звірі, яких використовували як жертвних тварин у служінні святилища. Четверте царство представлено як «малий ріг», а не як звір, але роги були частиною Божого святилища, бо жертвники у Божому святилищі мали роги як частину свого устрою.

Не лише чотири царства пророцтва Даниїла представив мовою святилища, оповідь розділу також містить кілька слів, що безпосередньо походять зі служіння Божого святилища. Оповідь у цьому розділі викладено єврейськими словами, запозиченими зі служіння

святинища, а сама дія принесення жертви у служінні святинища закладена в структуру розділу. Той факт, що Данило свідомо поєднав сьомий і восьмий розділи, дає змогу тим, хто хоче це побачити, зрозуміти: сьомий розділ окреслює державний аспект царств біблійного пророцтва, а восьмий — церковний аспект царств біблійного пророцтва.

Адвентизм був змушений прикрити цей факт сатанинськими байками, бо це визнання показує, що коштовності Міллера були саме такими, якими Бог їх задумав. Їхнє відкидання Міллерового розуміння «щоденного» подається як твердження, що «Бог нічого не розумів», бо вони стверджують, що коли Бог дав Міллеру основу (через служіння святих ангелів), вона була неточною.

Авжеж, ваше перевертання всього догори дригом буде вважене за гончарську глину: бо чи скаже виріб про того, хто його зробив: Він мене не зробив? або чи скаже те, що зліплене, про того, хто його зліпив: Він не має розуму? Ісаїя 29:16.

Схема Міллера була тією пророчою структурою, яку він розпізнав і застосовував, але починаючи з 1863 року адвентизм повернувся до богословських тлумачень відступницького протестантизму й католицизму, аби приховати перлини сну Міллера. Адвентизм прийняв хибну структуру (те, що сформоване), щоб відкинути працю, а також Творця праці. Чинячи так, вони твердять, що Творець праці не має розуміння. Відкинення тієї структури було і досі є відкиненням примноження знання, яке було розпечатано у 1798 році. Ті, хто відкидає примноження знання, відкидають працю і Творця праці, і за висловом Даниїла вони були «беззаконні».

Багато хто очистяться, вибіляться й будуть випробувані; але безбожні чинитимуть безбожно: і ніхто з безбожних не зрозуміє; але мудрі зрозуміють. Даниїла 12:10.

«Нечестиві чинитимуть нечестиво», що вказує на поступове й наростаюче відкидання істини. Відкидання рамки нечестивими є відкиданням Бога, і, своєю чергою, Бог відкидає нечестивих за те відкидання, яке вони намагаються здійснити за допомогою фальшивої рамки.

Мій народ гине через брак пізнання: бо ти відкинув пізнання, то й Я відкину тебе, щоб ти не був Мені священиком; бо ти забув Закон Бога свого, то й Я забуду дітей твоїх. Осія 4:6.

Божий народ — Божі «священики» у період з 1844 по 1863 рік — був відкинений через брак «знання», яке було помножене через служіння Вільяма Міллера. Важливо враховувати контекст шостого вірша у книзі Осії, адже саме контекст окреслює наростаюче відступництво проти істини, представленої як «знання».

Послухайте слово Господнє, діти Ізраїлеві: бо Господь має тяжбу з мешканцями краю, бо в краї немає ні правди, ні милості, ні пізнання Бога. Проклинають, і брешуть, і вбивають, і крадуть, і чинять перелюб; вони розперезалися, і кров за кров'ю ллється. Тому засумує земля, і знемагатиме кожен, хто живе в ній, разом із звірами польовими та птаством небесним; і навіть риби моря зникнуть. Та нехай ніхто не сперечається і не

докоряє іншому: бо твій народ подібний до тих, що сперечаються зі священником. Тому ти впадеш удень, і пророк також упаде з тобою вночі, а твою матір Я погублю. Мій народ гине через брак пізнання: бо ти відкинув пізнання, то і Я відкину тебе, щоб ти не був Мені священником; оскільки ти забув Закон свого Бога, то Я забуду і дітей твоїх. Чим більше їх ставало, тим більше вони грішили проти Мене; тому Я переминою їхню славу на ганьбу. Вони поїдають гріх Мого народу і до його беззаконня прихиляють своє серце. І буде: як народ, так і священник; і Я їх покараю за їхні дороги та віддам їм за їхні вчинки. Бо вони їстимуть і не наситяться; чинитимуть блуд і не розмножаться, бо перестали зважати на Господа.

Блуд, вино та молоде вино відбирають серце. Мій народ радиться зі своїм деревом, і його жезл їм провіщає, бо дух розпусти звів їх, і, блудуючи, вони відступили від свого Бога. Приносять жертви на верхів'ях гір і кадять на пагорбах, під дубами, тополями та яворами, бо приємна їх тінь; тому ваші дочки будуть блудити, а ваші невістки чинитимуть перелюб. Я не каратиму ваших дочок, коли вони блудують, ані ваших невісток, коли вони чинять перелюб, бо самі вони відлучаються з блудницями й приносять жертви разом із повіями; тому народ, що не має розуміння, впаде. Хоч ти, Ізраїлю, блудуєш, нехай Юда не провиняється; не ходіть до Гілгалу, не піднімайтеся до Бет-Авена і не клянїться: «Живий Господь». Бо Ізраїль відступає, як уперта телиця; тепер Господь пастиме їх, як ягня, на просторому місці. Єфрем з'єднався з ідолами — залиште його. Їхній напій скис; вони безупинно блудують; їхні князі люблять ганьбу: «Давайте!». Вітер зв'язав її у своїх крилах, і вони осоромляться через свої жертви. Осія 4:1–19.

Попередження Осії полягає в тому, що «Господь має суперечку з мешканцями землі, бо немає ні істини, ні милості, ні пізнання Бога на землі». Адвентизм — це Божий народ останніх днів. У день, коли чоловік із щіткою для сміття увійде до кімнати Міллера, адвентизм, включно з народом, священниками, пророками, «хто не розуміє, упаде», бо вони будуть «прилучені до ідолів». Їхні ідоли — це їхні фальшиві вчення, вплетені у фальшиву систему.

Бунт, що проявляється у відкиненні зростання знань, є поступовою ескалацією бунту, яка доходить до того, що їхній випробувальний час завершується проголошенням про їхнє приєднання до фальшивих доктрин, що виметені геть з кімнати Міллера. Їхній бунт зображено як постійне вчинення блуду. Від 1863 року і надалі, аж до завершення випробувального часу, вони безупинно бунтують, доки їх не буде вивергнуто з уст Господа.

Бунт, що полягав у відкиданні знання, був представлений їхнім «постійним» вчиненням перелюбу, і хоча це не те саме єврейське слово, значення таке саме, як у єврейського слова «тамід», що означає «постійний», і яке перекладається як «щоденне» у книзі Даниїла.

У наступній статті ми продовжимо наше вивчення чотирьох царств біблійного пророцтва.

Тоді я побачив щодо 'Щоденного', що слово 'жертва' було додане людською мудрістю і не належить до тексту; і що Господь дав правильний погляд на нього тим, хто виголосили клич про годину суду. Коли існувала єдність, до 1844 року, майже всі були

одностайні щодо правильного розуміння 'Щоденного'; але після 1844 року, в замішанні, були прийняті інші погляди, і за цим послідували темрява й замішання. Review and Herald, 1 листопада 1850 р.